

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 19.360 van 27 november 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften dat X, die verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn, op respectievelijk 5 juni 2008 en 3 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 maart 2007 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BRENEZ, die loco advocaat C. DELMOTTE verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn.

Op 21 november 2006 dient verzoekster een aanvraag in tot vestiging in functie van haar Belgische echtgenoot.

Op 5 december 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 23 maart 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“In uitvoering van artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 21/11/2006 door G, S C (...), geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen.

REDEN VAN DE BESLISSING (2)

motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een “gezinscel” moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden.

Uit de fax van de gemeente Landen dd. 22/03/2007 blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden..

*motivering in rechte: artikel 40 § 6 wet 15.12.1980
Artikel 61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1988, K.B. 12.6.1998.”*

Verzoekster dient op 6 april 2007 een verzoek tot herziening in.

Op 4 juni 2008 wordt verzoekster in kennis gesteld van artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge deze gewijzigde procedure wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp en wordt onderhavige procedure ingeleid.

2.   Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster betoogt dat in overeenstemming met het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de geëiste motivatie eruit bestaat in de indicatie in de akte van de rechtsbeschouwingen en feiten. Tevens stelt ze dat de motivatie adequaat, precies en pertinent moet zijn, m.a.w. aan de feiten beantwoorden en in geen enkel geval een eenvoudige motivatie van subjectieve appreciatie zijn. Verzoekster stelt dat de betwiste beslissing niet genoegzaam gemotiveerd is op basis van een zogezegd niet bestaan van de familiale realiteit.

De in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Artikel 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Het enig motief van de bestreden beslissing luidt als volgt: *“Uit de fax van de gemeente Landen dd. 22/03/2007 blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden”*. Uit de formulering van het enige motief van de bestreden beslissing kan verzoekster onmogelijk afleiden op welke gronden de twijfels omtrent de relatie van verzoekster met haar echtgenoot

in concreto gebaseerd zijn. De motivering van de bestreden beslissing is niet afdoende. De formele motiveringsplicht is geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van X door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 23 maart 2007.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven en twintig november tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.